

Ἄπο τὰ καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ ἀεὶ διαμένοντα...

Πρὸς τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασι
Μὲ κατανυκτικούς Ὁδηγούς μας
τοὺς Ἁγίους Ἀνδρέα Κρήτης καὶ Συμεὼν Μεταφραστὴ

Αὐτομεμψία...
Μετάνοια...

Ταπεινώσις...
Δάκρυα...

Ἑβδομάς ζ' Νηστειῶν
Παρασκευὴ

«**Ρύπον** καθάρισον τῆς ψυχῆς μου, ὁ δι' ἐμὲ πτωχεύσας καὶ νηπιάσας σαρκί·
ρανίδα ἐλέους Σου καταπέμψας, τῷ ἀσθενεῖ καὶ τεθλασμένῳ Χριστέ,
ἀπόπλυνον ἐκ τοῦ ρύπου, **ιάτρευσον** ἀσθενοῦντα·
Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, **σῶσόν με**».

* * *

Καθάρισον τὸ ρύπον τῆς ψυχῆς μου, Ἐσὺ ποὺ γιὰ χάρι μου ἐγι-
νες πτωχὸς καὶ ἔγινες νήπιο στὴν σάρκα. **Στείλε** μιὰ ρανίδα τοῦ
Ἑλέους Σου σὲ μένα τὸν ἀσθενῆ καὶ συντριμμένο, Χριστέ μου,
ξέπλυνε τὴν ἀκαθαρσία μου, **ιάτρευσε** τὴν ἀσθένειά μου· **Κύριε**,
πρὶν νὰ χαθῶ γιὰ πάντα, **σῶσέ με!**